

H. Muhammed (s.a.v.) ve Aile Hayatı

Bir Baba Olarak H. Muhammed (s.a.v.)

H. Muhammed (s.a.v.) sosyal ve kültürel değerlerin zayıf olduğu bir ortamda peygamberlikle vazifelendirilmişti. Cahiliye Dönemi olarak isimlendirilen bu dönemde insanlar çocuklarına, özellikle kız çocuklarına değer vermezlerdi. Rasullullah (s.a.v.) böyle bir ortamda çocuklarına verdiği değerle insanlara örnek olmuştur.

H. Muhammed (s.a.v.) tüm çocuklarının doğumuna çok sevinmiş ve bunun üzerine Allah'a(c.c.) şükretmiştir. H. Muhammed (s.a.v.) kız çocuğu sahibi olduğunu öğrenen bir kişinin bundan utandığı, hatta öfkelenildiği bir zaman diliminde, uygulamalarıyla ve tavsiyeleriyle kızlara karşı tavrın nasıl olması gerektiği konusunda "en güzel örnek" olmuştur.

Hadis

Eğer (benim) birisine üstünlük vermem söz konusu olsaydı kadınlara (kız çocuklarına) üstünlük verirdim. (ve onlara daha fazla hediye verirdim.)”

(Câmiü's-Sağir)

H. Peygamber (s.a.v.), kızı H. Fatıma yanına geldiği zaman ona "Hoş geldin." demiş, yerinden kalkıp onu öpmüştür. Onun elinden tutarak götürmüş ve kendi yerine oturtmuştur.

H. Muhammed,(s.a.v) ailesine verdiği değerın bir sonucu olarak ailesinin iyi ve kötü zamanlarında hep yanlarında olmuştur. Ailesi de onu peygamberlik geldikten sonra karşılaştığı zorluklarda yalnız bırakmamış, yaşadığı sıkıntıları paylaşmıştır.

Bilgi

Sevgili Peygamberimizin öz çocuklarının dışında ayrıca yedi de üvey çocuğu vardı. Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.), bunları da öz çocuğu gibi şakalaşır, kendilerini sever ve şefkatle okşardı.

- ✓ Hz. Muhammed (s.a.v.) iyi bir baba olarak ailesine en güzel şekilde davranmıştır. O, ailesine karşı iyi muamelede bulunanların, insanların en hayırlısı olduğunu belirtmiştir. “Sizin en hayırlınız ailesine karşı en iyi olanınızdır. Ben de aileme en iyi olanınızım.”

Peygamber Efendimizin Ođlu İbrahim’in Vefatı ve Defnedilişİ

Ođlu İbrahim’in son anlarında onu kucağına alıp bağrına bastı. Kokladı ve öptü. Bu arada babalık şefkatiyle gözleri yine yaşlarla doldu. Peygamberimizin ağladığını gören yanındakiler hem üzölmüş hem de şaşırılmışlardı. Acaba Peygamberler de ağlar mıydı? İçlerinden biri, dayanamayarak sordu:

–“Sizde mi ağlıyorsunuz Ey Allah’ın Resölü?”

Peygamberimiz de:

– “Evet. Ben de bir babayım. Bu ağlayışım şefkat ve merhamettendir. Gözümüz ağlar, kalbimiz hüzünlenir. Fakat biz, Allah’ın hoşnut olmayacağı şeyleri söylemeyiz. O’na isyan etmeyiz.” diye karşılık verdi.

Sonra İbrahim’e dönerek şöyle dedi: “Ahh İbrahim!Bu Allah’ın emri olmasaydı, vade dolmuş bulunmasaydı, sonradan gelenler öncekilere kavuşmasaydı senin ölümüne daha çok üzölürdük. Yine de senden ayrılışımız bizi ne çok üzdü bir bilsen!”